

Bolesław Jurek - konstrukcje

karabinek samoczynny SJ-57

Karabinek samoczynny SJ-57 – nazwany przez konstruktora lekkim karabinem maszynowym – powstał w tym samym okresie co pistolet maszynowy AJ-56. Karabinek był zaprojektowany do naboju pośredniego wz. 43 kalibru 7,62 mm, który był stosowany w karabinach SKS i AK-47 w byłym ZSRR. Broń była zasilana z magazynka łukowego, o pojemności 30 naboji, wymiennego z karabinkiem AK-47 – brak oryginalnego magazynka. Karabinek posiadał stałą kolbę drewnianą i dodatkowo chwyt typu pistoletowego. Elementy te, oraz rączka zamkowa, były takie same jak w pistolecie maszynowym AJ-56. Pod osłoną lufy znajdowały się elementy do mocowania bagnetu i dwójnogu. Z broni można było prowadzić ogień pojedynczy lub ciągły. Dźwignia zmiany ognia, połączona z bezpiecznikiem, była zabudowana po lewej stronie karabinka. Karabinek, podobnie jak pistolet maszynowy, nie wszedł do produkcji i pozostał tylko w wersji prototypowej.

Karabinek SJ-57 - widok od strony lewej

Zdjęcie J. Kostro

Karabinek SJ-57 - widok od strony prawej

Zdjęcie J. Kostro

Karabinek SJ-57 częściowo rozłożony - lufa w komplecie z komorą zamkową, suwadłem i zamkiem
Zdjęcie J. Kostro

Dane techniczne
długość broni – 965 mm
długość lufy – 440 mm
masa broni bez dwójnogu i magazynka – 4,69 kg
pojemność magazynka – 30 naboji.

Karabinek SJ-57 rozłożony. Od przodu zdjęcia widać: rygiel, zamek, suwadło, lufę z komorą zamkową, dolną część korpusu broni z urządzeniem spustowym i sprężyną powrotną lufy, sprężyną powrotną suwadła i górną część obudowy broni

Zdjęcie J. Kostro

